

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 59.047/1
van 31 maart 2016

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2005 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van kringloopcentra’

Op 1 maart 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2005 tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van kringloopcentra’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 maart 2016. De kamer was samengesteld uit Wilfried VAN VAERENBERGH, staatsraad, voorzitter, Wouter PAS en Patricia DE SOMERE, staatsraden, Marc RIGAUX, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 maart 2016.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND

2. Het om advies voorgelegde ontwerp wijzigt het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2005 ‘tot vaststelling van de bijzondere regelen inzake de erkenning en de subsidiëring van kringloopcentra’, en dit in het kader van administratieve vereenvoudiging.

Artikel 1 van het ontwerp wijzigt een aantal definities. De artikelen 2 tot 7 wijzigen de erkenningsvoorschriften van kringloopcentra. De artikelen 8 tot 11 wijzigen de toekenningsvoorwaarden en subsidieregeling voor kringloopcentra. Artikel 12 bevat algemene bepalingen.

3. Het ontworpen besluit vindt in beginsel rechtsgrond in de artikelen 9, § 2, en 15, eerste lid, 3°, van het decreet van 23 december 2011 ‘betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen’ (hierna: materialendecreet).

Een aantal bepalingen van het ontwerp wijzen taken toe aan de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM), een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid, van wie de bevoegdheid wordt geregeld in de artikelen 10.3.3 en 10.3.4 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ (hierna: decreet milieubeleid).

De artikelen 3, 3°, 4 en 6 van het ontwerp wijzigen een aantal bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2005. Voor de taken die in het kader van deze regeling werden toegekend aan OVAM, werd destijds rechtsgrond ontleend aan artikel 44 van het decreet van 2 juli 1981 ‘betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen’. Door de opheffing van deze bepaling bij artikel 82 van het materialendecreet, met ingang van 1 juni 2012, is voor deze bepalingen, en bijgevolg voor de wijziging ervan, geen uitdrukkelijke rechtsgrond meer voorhanden. Aangezien overeenkomstig artikel 15, eerste lid, 3°, van het materialendecreet de erkenning een voorwaarde is om te worden gesubsidieerd, kan weliswaar voor bedoelde artikelen van het ontwerp een onrechtstreekse rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 10.3.3, § 1, 9° en 10.3.4, § 6, van het decreet milieubeleid.

De artikelen 8, 10 en 11 van het ontwerp, die OVAM een taak toebedelen in de toekenning en controle van subsidies aan kringloopcentra, kunnen in beginsel rechtsgrond vinden in de artikelen 10.3.3, § 2, 9° en 10.3.4, § 6, van het decreet milieubeleid.

Aangezien in artikel 10.3.3, § 2, 9°, van dit decreet evenwel strikt genomen enkel sprake is van de behandeling van subsidieaanvragen vermeld in artikel 15 van het materialendecreet, verdient het aanbeveling voor de decreetgever om in een meer deugdelijke rechtsgrond te voorzien voor alle bepalingen waarbij aan OVAM een taak wordt toegekend betreffende de erkenning en subsidiëring van kringloopcentra.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

ALGEMENE OPMERKING

4. De vraag rijst of de, bij dit ontwerp gewijzigde, subsidieregeling niet moet worden beschouwd als een regeling waarbij staatssteun wordt toegekend in de zin van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en bijgevolg bij de Europese Commissie moet worden aangemeld met toepassing van artikel 108, lid 3, van dat verdrag. De gemachtigde verklaarde in dat verband het volgende:

“De subsidiëring valt onder de de-minimis-regel waarbij de overheid tot 200.000 euro aan steun kan verlenen zonder dat er sprake is van staatssteun. Dit bedrag geldt per onderneming over een periode van drie belastingjaren.”

Het ontwerp zelf bevat evenwel geen bepalingen inzake cumulatie met andere steunregelingen en evenmin maximale steunbedragen die voor een bepaalde periode worden toegekend, zodat niet kan worden gegarandeerd dat de voorwaarden inzake de-minimissteun worden nageleefd.¹ De stellers van het ontwerp doen er goed aan het ontwerp ter zake aan te vullen, alsook in de tekst te verduidelijken dat de overschrijding van de de-minimisgrens aanleiding kan geven tot een terugvordering van het geheel of van een deel van het uitgekeerde subsidiebedrag.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Aanhef

5. De verwijzingen in de aanhef naar de rechtsgrond biedende bepalingen moeten in overeenstemming worden gebracht met hetgeen dienaangaande hiervoor is opgemerkt.

Hiertoe schrappe men in het eerste lid van de aanhef dat het tweede lid wordt de verwijzing naar de punten 1° en 2° van artikel 15, eerste lid, van het materialendecreet, en voege men een nieuw eerste lid in dat verwijst naar de artikelen 10.3.3, § 1, 9° en 10.3.4, § 6, van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’.

¹ Zie verordening (EG) nr. 1407/2013 van de Commissie van 18 december 2013 ‘betreffende de toepassing van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie op de-minimissteun’.

Artikel 1

6. Artikel 1, 2°, definieert de term “koepelorganisatie”. Aangezien deze term evenwel niet verder in het ontwerp wordt gebruikt en evenmin voorkomt in het oorspronkelijk besluit van de Vlaamse Regering van 20 mei 2005, kan deze definitie beter worden geschrapt (en artikel 1, 11°, van het oorspronkelijk besluit bijgevolg worden opgeheven).

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Wilfried VAN VAERENBERGH